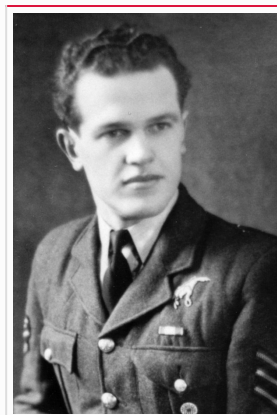

MIECZYŚLAW EDMUND POPEK

Official Number	782474
Rank	polski: st.sierż.pil./152 EM; 301 DB; 303 DM; PFT; 16(P)SFTS/ brytyjski: W/O
Date of birth	1919-10-30
Date of death	1944-01-14
Cemetery	Newark-Upon-Trent Cemetery Wsp. 53.068516, -0.798425
Grave	War Graves Plot Section O Grave 319A.
Photo of grave	A photograph of a white, upright gravestone in a cemetery. The stone is inscribed with the name 'M.E. POPEK' and the date '14TH JANUARY 1934 AGE 27'. It also features the Polish coat of arms (an eagle) and the words 'POLISH FORCES'. The gravestone is surrounded by green grass and some colorful flowers.
Country	Wielka Brytania

Period

II Wojna Światowa

Source

Urodził się 30 października 1916 roku w Siedlcach, woj. lubelskie jako syn Mateusza i Sabiny z d. Rećko. W 1933 r. ukończył siedem klas szkoły powszechnej w Hajnówce. 4 listopada 1937 r. został wcielony do wojska i przydzielony do 5 Pułku Lotniczego w Lidzie. 15 grudnia 1937 r. złożył przysięgę wojskową. W 1938 r. ukończył w 5 PL szkołę podoficerską i w tym samym roku zaliczył Wyższy Kurs Pilotażu Myśliwskiego w Grudziądzu. Przydzielony do 152 Eskadry Myśliwskiej wyposażonej w samoloty P 11c. We wrześniu 1939 r. 152 EM przydzielono do Armii "Modlin", a w walkach tych brał udział st. szer. Popek. Już 1 września wziął udział w pierwszym locie bojowym swojej jednostki - będąc w kluczu mjr. E. Więckowskiego (dowódca Dywizjonu Myśliwskiego 5 PL) wystartował około godz. 16.30 do lotu na osłonę Modlina. Widząc jednak dużą wyprawę He 111 odłączył od swego prowadzącego i wraz z dwoma innymi kluczami eskadry zaatakował przeciwnika. Ponieważ bombowce kierowały się na Warszawę, zostały przechwycone przez pilotów Brygady Pościgowej. W czasie walki piloci 152 EM i BP zgłosili zestrzelenie - w zależności o d źródeł - jednego lub cztery He 111. Prawie wszystkie samoloty 152 EM były jednak uszkodzone, a jeden pilot zginął. Po południu 10 września pięć P 11 pod dowództwem por. K. Wolińskiego osłaniało przemarsz sztabu Armii "Modlin" z Rembertowa do miejscowości Jeruzal. W końcowej fazie lotu, w rejonie Wielgolasa (4 km na zachód od Latowicza), Polacy napotkali formację He 111 z 1./KG 27 i 2./KG 54 w osłonie Me 110 z I.(Z)/LG 1. W czasie walki samolot Popka został silnie postrzelany, a pilot był zmuszony lądować przymusowo w rejonie Siennicy. Pilotowi wprawdzie nic się nie stało, ale jego samolot spalił się.

Wkrótce po tym zdarzeniu nadszedł rozkaz o opuszczeniu przez wojsko granic Polski. Wykonał go także st. szer. Popek, który znalazł się w Rumunii. Stamtąd przedostał się do Francji. W czasie pobytu w bazie Lyon został przydzielony do klucza por. J. Falkowskiego. 31 maja 1940 r. oddział wyruszył na nowe miejsce postoju, którym był Cognac. Polacy mieli osłaniać znajdująca się w tym mieście Bazę Rozdzielcza Nr 302. Samoloty (Bloch 152) otrzymali jednak dopiero 15 czerwca i do czasu kapitulacji Francji zdołali wykonać 3-6 lotów patrolowych bez kontaktu z wrogiem. Cały oddział zaokrętował się 23 czerwca w St. Jean de Luz na polski statek m/s "Batory". Na jego pokładzie dotarł do Wielkiej Brytanii.

W Wielkiej Brytanii Popek został skierowany do polskiej bazy lotniczej w Blackpool. 18 września 1940 r. został przydzielony do 307 Nocnego Dywizjonu Myśliwskiego wyposażonego w dwuosobowe samoloty typu Defiant. Ponieważ maszyny te nie miały uzbrojenia dla pilota, a ogień prowadził wyłącznie strzelec, wielu pilotom ten rodzaj latania nie spodobał się i zażądali przeniesienia do lotnictwa dziennego. 9 października 1940 Popek został przeniesiony na stację RAF w Old Sarum (Salisbury), a już tydzień później do 5 OTU w Aston Down. Po zaledwie tygodniowym szkoleniu pilota przeniesiono do jednostki bojowej - do 32 Dywizjonu Myśliwskiego RAF. Miesiąc później, 28 listopada lotnik został przydzielony do kolejnej jednostki myśliwskiej RAF - do 249 Dywizjonu. Tam przebywał do końca lutego 1941 r., kiedy to trafił do 303 ~~"Warszawskiego: Dywizjonu Myśliwskiego im. T. Kościuszki."~~

W czasie powietrznej ofensywy nad Francją w 1941 r. wykonał 37 lotów bojowych nie odnosząc zwycięstwa. Pierwszy samolot zestrzelił 4 kwietnia 1942 r. w czasie operacji Circus 119, kiedy to w rejonie Calais zgłosił zniszczenie Fw 190. Kolejne zwycięstwo odniósł 3 lipca 1942 r., kiedy to nad Lincoln wraz z P/O T. Kołeckim, F/Sgt K. Wünsche i Sgt A. Rokitnickim zestrzelił dwa wykonujące rozpoznanie Ju 88 z 2./KüFlGr 106. W czasie osłony desantu na Dieppe 18 sierpnia 1942 odniósł kolejne zespołowe zwycięstwo - tym razem wraz z pilotem innej jednostki zgłosił zestrzelenie do morza Fw 190. Zgłosił się na ochotnika do zespołu udającego się do Afryki i został zakwalifikowany do pierwszego składu.

W czasie pobytu w PFT zgłosił zestrzelenie dwóch włoskich Mc 202 (20 i 28 kwietnia 1943 r) oraz uszkodzenie Me 109 (8 kwietnia 1943 r.).

Po powrocie do Wielkiej Brytanii został 22 lipca 1943 r. przydzielony do 303 DM i 3 października 1943 r. w czasie operacji Ramrod 259 uszkodził w rejonie Lille Fw 190. 11 października przeniesiony do 16 (P)SFTS na stanowisko instruktora.

14 stycznia 1944 r. po wykonaniu lotu treningowego kołował samolotem Miles Master III nr DL941 na lotnisku Tollerton k. Nottingham i zderzył się ze startującym Masterem II nr EM385. Załoga tego drugiego samolotu (Sgt S. Drażek i P/O Z. Malinowski) nie odniosła obrażeń, podczas gdy st. sierż. Popek zginął. Pochowany na cmentarzu lotników polskich w Newark, grób 319 .

Cyrk Skalskiego. Przyczynek do monografii, G.Sojda, G.Śliżewski. Warszawa 2009